

[Bramsnæs.]

Børs, og jeg er gaaet ud fra, at det vilde man gøre, naar der var en saadan Stemning for det, at man fandt det rimeligt at gaa dertil. Denne Lov har nu været gældende i en Aarrække, uden at man har indført Terminsforretninger. Nu ser jeg af Lovforslaget, ikke af dets Tekst, men af Bemærkningerne; at man har tænkt sig at indføre Terminsnotering fra den 15. Januar 1929, og det er der naturligvis heller ikke noget i Vejen for at gøre, men jeg tror dog, at det kommer til at blive paa den gamle Lovs Grundlag, hvis det skal ske til den Tid. Jeg kan ikke godt tænke mig, at dette Lovforslag kan komme gennem Rigsdagen, saaledes at det er muligt at indføre en Terminsordning 14 Dage ind i det nye Aar. Men saa vil der ikke være en saadan Sondring mellem Fondsbørsens Medlemmer, som jeg før omtalte, saa vil alle være Medlemmer af Likvidationskassen og formentlig ogsaa dermed Deltagere i Terminsnoteringen, i hvert Fald formelt — om de reelt deltager i den Slags Forretninger eller ej, er formentlig et andet Spørgsmaal. Med Hensyn til Ordningen af Terminsbørsen er den tidligere § 9 fuldstændig ændret, og Paragraffen har her faaet en efter min Mening noget mærkelig Form. Der staar nu i Lovforslaget:

„For Køb og Salg af Værdipapirer, som skal leveres og afregnes til en senere Tid, kan Ministeren for Industri, Handel og Søfart paabyde Fondsbørsens Bestyrelse at foranstalte Kursnotering paa Københavns Fondsbørs.“

Der staar altsaa, at Ministeren kan paabyde saadan Notering. Jeg ved ikke, om der er nogen Grund til, at der skal et ministerielt Paabud til. Jeg har altid tænkt mig, at en saadan Terminsnotering skulde gro op af et enigt og almindeligt Ønske paa Børsen, saaledes at Ministeren og Tilsynet kun sanktionerede det, der skete. Bestemmelsen om, at Ministeren kan paabyde Noteringen, forekommer mig at være noget vidtgaaende og tyder nærmest paa, at man ikke har ment, at der i Virkeligheden var almindelig Enighed paa Børsen om Indførelsen; for i saa Fald behøvede man jo ikke at indsætte i Lovforslaget, at Ministeren kunde paabyde den. Det vil derfor efter min Mening være nødvendigt for Rigsdagen nærmere at undersøge, om der er en saadan almindelig Stemning blandt Vekselererne for at indføre en Terminsnotering, og er der det, mener jeg ikke, det er nødvendigt at indsætte i Loven, at Ministeren kan paabyde den. En saadan Tvangs-

indførelse af en særlig Børsordning er der ikke nogen særlig Grund til. Men dernæst er alt det, der tidligere stod om, hvorledes Afviklingen af disse Terminsforretninger skulde foregaa, udgaaet af Paragraffen. Medens der tidligere stod, at den skulde foregaa ved, at der oprettedes et Aktieselskab med Medlemmerne af Fondsbørsen som Aktionærer, og at dette Aktieselskab skulde være en Likvidationskasse, staar der nu ikke noget derom. Der tilføjes i øvrigt, at Likvidationskassen garanterer for Opfyldelsen af de Forretninger, som afvikles gennem den, og det forekommer ogsaa mig, at det maa være en af de Ting, som er nødvendige ved en saadan Likvidationskasse: at den garanterer for de Forretninger, der gøres igennem den. Jeg ved naturligvis ikke, hvorledes man har tænkt at indrette denne Likvidationskasse, eller om man overhovedet har tænkt at oprette nogen Likvidationskasse. Der staar ingenting om det hverken i Lovforslaget eller i Bemærkningerne, men jeg maa dog mene, at man, hvis man skal have en saadan Ordning, maa have en, der ligner eller maaske er den samme som den, der er skitseret i den tidligere Lovs § 9. I hvert Fald vilde det interessere mig overordentlig stærkt at høre, hvorfor den højtærede Handelsminister forlader det tidligere Grundlag og gaar over til et helt nyt — der findes ikke i Bemærkningerne til Lovforslaget nogen som helst Forklaring herpaa.

Jeg har allerede nævnt den Ændring, som gaar ud paa at omorganisere Tilsynet paa Børsen, og jeg kan give den min Tilslutning. Det vil formentlig blive en lige saa god, ja, maaske en bedre Ordning end den nugældende, og den vil formentlig kunne blive billigere. Det tror jeg, man lægger Vægt paa paa Børsen, og det synes jeg ogsaa man bør lægge Vægt paa. Selv om disse Udgifter afholdes af Fondsbørsens egne Medlemmer, saaledes som Tilfældet er nu, skal en Tilsynsordning naturligvis indrettes saa billigt som muligt, og paa dette Punkt er jeg for mit Vedkommende klar til at gaa med til den foreslaede Ordning. Jeg gaar ud fra, at man i Udvalget kan faa nærmere Oplysninger om, hvor meget billigere man kan gøre den nye Ordning. Der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det vil blive en ikke uvæsentlig Besparelse, der vil opnaas, men hvor meget der nu ydes, og hvor meget man mener der kan spares, foreligger der ingen Oplysning om. Men det er, som sagt, muligt, at vi kan faa saadanne Oplysninger i det